

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVI. Iacob. Sadoletvs S.R.E. Card. Dionysio Card. Sancti Marcelli S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

lum ab amico homine nec gratius possum expectare, nec optius. Quid enim est reprehendi, nisi alieno labore fieri melius. Et sane is ego sum, qui in meis scriptis, praesertimque recentibus, nihil mihi confidam. Itaque audio libenter cunctorum opiniones: iactarique in manibus doctorum hominum mea scripta, excuti cupio: quo deinde ex omnium iudiciis atque dictis, quod melius sit, & verius mihi eligatur. Interea quidem (id quod me petrare aequissimum est, petere & precari ab omnibus soleo) ut quis ex meis scriptis, quoad illa sunt sub alienum iudicium facta, quaequam decerpant, in quo se putet quasi consignatam rationem habere meae sententiae auctoritatem. Etenim qui se submittunt alieno iudicio, nihil adhuc ipse habet decreti & iudicari. Qui vero expectato idoneo tempore, res etiam nunc dubias, tanquam certae aculant, & in earum auctores invehuntur (quo a genere hominum & mihi est nonnunquam, & multis saepe probis negotium fructuosum) hi profecto magis malevolentiam suam iudicant, quam verius innocentiae labem & detrimentum afferunt. Sed haec alius aliquos fortasse necessaria: tecum quidem, mi Dionysie, oportuna, neque apta est oratio: nisi quatenus querelam & dolorem horum temporum conferre cum amico, & communicare secundum est: quod ego sane tecum & amanter, & libere facio. In quo vero & mei operati ac postulati ratio, & tuae virtutis ac humanitatis vis tota consistit: te obtestor atque oro, ut legere auctoritatem meum librum, meque admonere & docere audacter omnino de rebus velis: ut quoniam ego & in doctrina, & in benevolentia tua maximam spem repono, id per tuam fidem ac diligentiam consequar, ut ex fontibus scientiae & eruditionis tuae, mei rebus mihi uberius irrigentur, tuaque opera & ope fluant pleniores. Cum ergo tuo officio, magnam profecto gratiam, & eam perpetuam habiturum me confiteor. Vale. Carpent. XVIII. Cal. Aprilis 1611.

XVI.

IACOB. SADOLETYS S. R. E. CARD.
Dionysio Card. Sancti Marcelli S. P. D.

Contigit mihi in te, quod haud scio an nemini, vitae cre luxisse mortuum, repente nec opinato nuncio tuae salutis & incolumitatis, ex summo dolore ad summam laetitiam transereret. Sic enim fuerat ad me scriptum, te contracto in Flegrina morbo, in oppido Luca opinor, graviter aegrotum, delatum benevolentiam, post aliquantum temporis diem extremum tuum ostendit, quae res animum meum valde perturbabat. Nam cum propere signem benevolentiam, qua te sum complexus, & quae est cum auctoritate nostra, tum tuis virtutibus, debita: tum vero etiam, quod tunc

tempore post meam à vobis digressum, multis ex nostro ordine carissimis viris, eiusq; mihi amicissimis & me & Remp. fortuna spoliarat: mihi tua mors cumulum maximum attulisset doloris, nisi meliora Deus de vtroq; nostrum constituens, & tibi salutem, nobis quidem peroratum, reddidisset: & mihi molestiam, ac meoerem absterfisset. Cui quidem Deo omnipotenti & immortalis maximas (vri deo) & meritas gratias ago. Nunc mihi Dionisi, quoniam saluus & sospes nobis es restitutus, tua erit post-hac virtus & diligentia, dare operam, eniti, efficere denique vt vultuositatem bonam tuearis & custodias: nosque qui te diligimus, laetis de te nunciis quotidie afficias: quod erit nobis abs te omnium rerum gratissimum. Illud quidem arbitror à me peti non oportere, vt conferes memoriam nostri: non enim dubito, quin par mihi in officio & in omni fide benevolentia esse velit. Tantum te rogo, tibi vt persuadeas, me & percupidum & perantatem esse tui. Vale.

XVII.

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARDIN.
Marcello Ceruso Cardinali S. P. D.

CRIO amorem nostrum mutuum non egere testib. Etsi enim non admodum magno inter nos vsu & familiaritate conuincti sumus, propter occupationes quidem vtriusque nostrum, quae impedimento fuerunt: tamen neq; ego vnquam de tua erga me benevolentia dubitavi, neq; tu potuisti dubitare de mea. haec & cum de te, tuaq; virtute, modestissimisq; moribus, optimam semper iudiciū fecissem, letatus sum maiorem in modum incrementum & amplificationem tuę dignitatis: & posteaquam in istum locum atq; honorem sublatus es, quo esses erga me animo liquidius etiā cognoui: optimo videlicet atq; amantissimo: quem admodum & Ludouici Beccadeli, hominis officiosi & prudentis, sepe letet, & tua in meis meorumq; negotiis opera ac benignitas aliquoties iam declarauit. Quare cum constitutam habeamus inter nos eam amicitia necessitudinem, quae ex morum, & studiorum, & vt opinor etiam sententiarum similitudine maxime stabilis & sancta existere solet, mutuaque illam & pari inter nos voluntate tueamur: a quibus est, vtrumq; nostrum alterius ope atq; consilio, in his quae vsu quotidie veniunt, ita vt, vt eiusdem amicitia officia non verbis tantum, sed factis etiam & rebus ipsis vti queamus. Ac vt breue faciam, quod abs te postulo, id huiusmodi est. Cum esses anno superiore in Gallia, legisti primum meum de Aedificatione Catholicae Ecclesiae librum. Sic enim ad me scripsit Triuultius noster: id fuit mihi nō mediocriter gratū,